

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

187. Hackstad, Sjögestads sn, Valkebo hd.

Pl. LXIV. Fig. 2.

Litteratur: B. 868; L. 1154; W. 111; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 178; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 26, teckn.

Runstenen vid Hackstad låg i ett dike på skiljesträngen mellan Hacksta och Gällsta, föll omkull och sprängdes sönder av en bonde i Gällsta för c. 50 år sedan. Vid mitt besök

1894 bestod den därför av två stycken, lig-
gande på en bergkulle invid stora landsvägen
mellan Gällsta och bron, som leder över till
Tollsta. Runstenen flyttades 1895 till Lunne-
vads folkhögskola, där styckena nu ligga vid
norra ändan av skolbyggnaden. Ämnet är
rödaktig granit.

Det mindre stycket A), som utgör stenens
övre vänstra hörn, är på den ristade sidan
1 m långt, 50 cm brett. Det större stycket B)
är stenens övre högra hörn, 1,20 m långt och
50 cm brett. Slingans bredd är 15—16 cm.

Styckena A och B passa tillhopa så att
inskriften på A: **sti : stin** fortsättes på B med:
: pana : efta : —. Dessa stycken visa, att ste-
nens topp icke saknats, då B. 868 tecknades;
den har blott icke blivit avritad, därför att
stenens yta ovan översta linien i B. 868 böjer
bakåt i ett plan, som bildar vinkel mot det
tecknade.

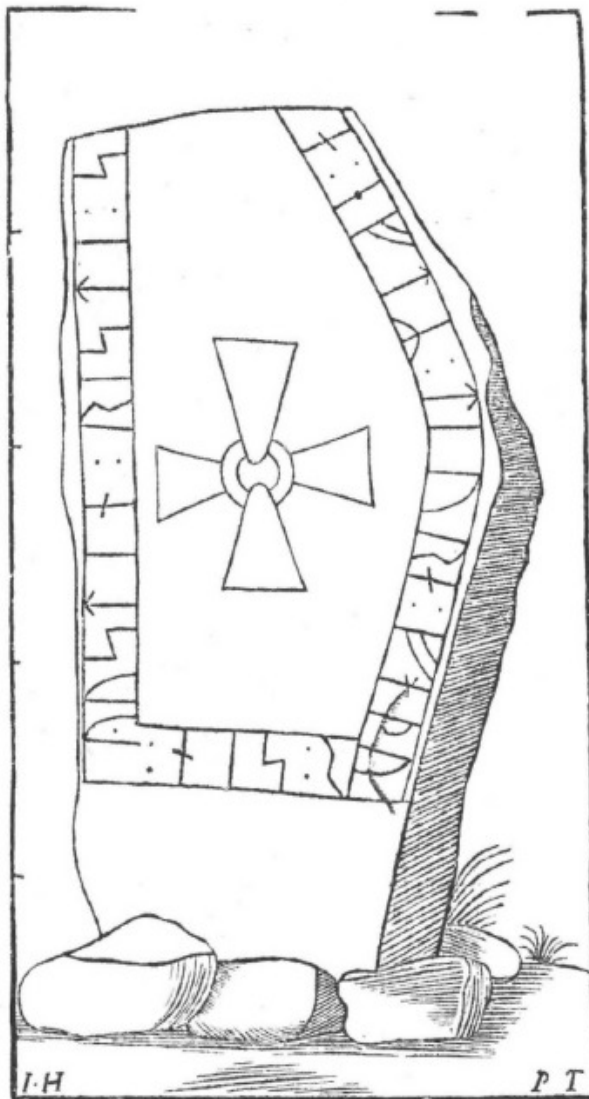
Med det felande inom [] efter B. 868
känna vi nu alltså inskriften fullständig:

[yustin : ri]sti : stin : pana : efta : [tiura : faþur : sin :]
5 10 15 20 25 30 35

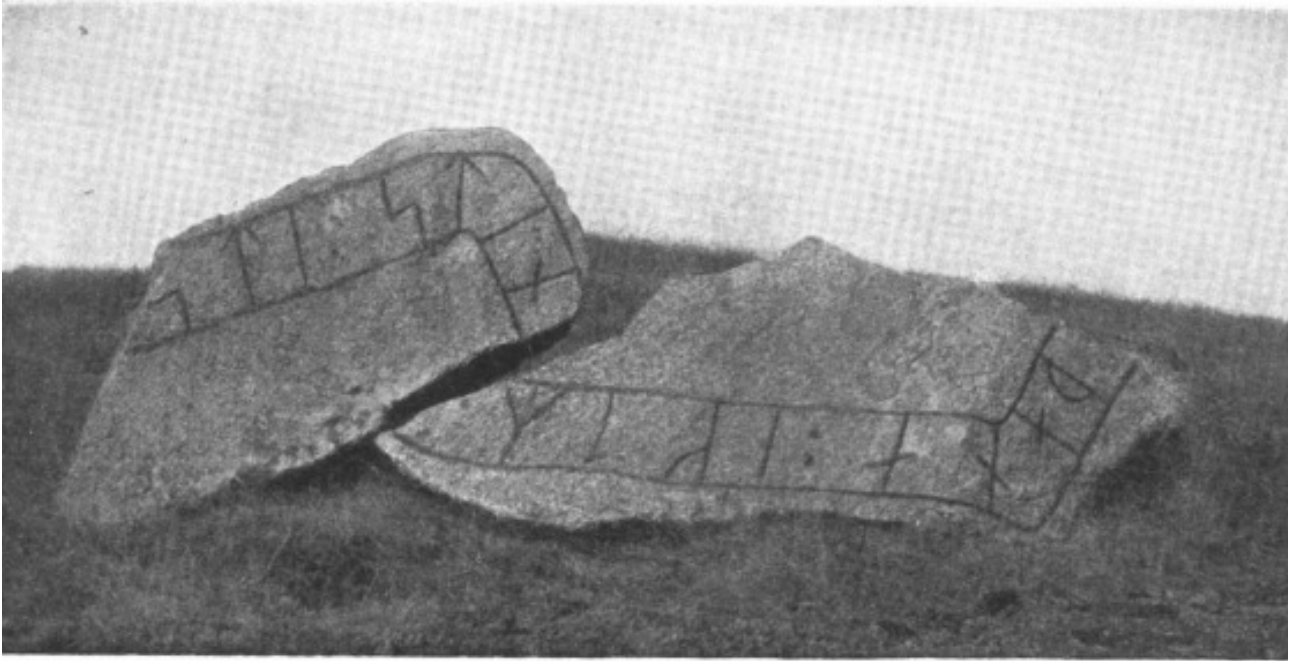
Namnet **yustin** stavas **iustin** B. 42, L. 488,
D. II, 137 Kimstad och B. 41, L. 485, D. II, 124
Sälna bro, båda stenarna i Skånella sn, Uppl.,
och troligen resta av samme man. Ög. 189
Bo (Gunnarp) är rest över **iust**, vilket troligen
är en förkortning för **iustin** och kanske avser

samme man som **yustin** här. Lundgren, *Personnamn*, upptager intet motsvarande fsv.
namn, men i fno. finnes *Jósteinn*, och liksom fsv. *Ioar*, *Iogaerðh* har namnet sannolikt
även i fsv. lytt *Jöstēn*. Ack. sing. **tiura** hör till fsv. *Dyre*, isl. *Dýri*.

Översättning: Josten reste denna sten efter Dyre, sin fader.

B. 868.

0 |-----| 1m.

2. Ög. 187. Hackstad.